

ren vil forsøge at skaffe sig et yderligere vederlag fra køberen gennem en overpris, hvad køberen selv sagt i egen interesse bør søge at imødegå. Imod sådanne forsøg fra sælgerens side vil køberen være sikret, hvis den omhandlede form for fastsættelsen af vederlaget benyttes. Under alle omstændigheder synes der ikke at være grund til at afskære parterne fra ved rene grundsalg at handle på denne måde, men det ville man naturligvis gøre, hvis bestemmelserne i stk. 1—3 også skulle gælde i sådanne tilfælde.

Til nr. 5.

Ejendomme, for hvilke der svares grundrente (jordrente) efter reglerne i jordlovgivningen, er (jfr. grundstigningsskyldlovens § 1, stk. 1) fritaget for at svare grundstigningsskyld.

ad § 9.

I henhold til grundstigningsskyldlovens § 8 er de stat og kommune tilhørende ejendomme, der ikke anvendes til landbrug, havebrug, skovdrift eller til udleje, fritaget for grundstigningsskyld. Efter formuleringen af bestemmelsen er fritagelsen for kommunale ejendomme uafhængig af, om ejendommen ligger indenfor vedkommende kommunes eget område eller ej.

Efter den foreslåede ændring vil en kommune herefter aldrig være fritaget for at svare grundstigningsskyld af de kommunen tilhørende grundarealer, der er beliggende i en anden kommune.

ad § 10.

Der foreskrives her, at princippet i den nugældende lovs § 3 for fordeling af grundbeløb vedblivende skal følges, når fordeling af grundstigningsskyld skal finde sted, fordi (kun) en del af en ejendom er fritaget for grundstigningsskyld, eller fordi ejendommen har sit areal beliggende i flere kommuner. Den ved nærværende lovforslag foreslåede nye norm for fordeling af grundbeløb findes nemlig i disse tilfælde mindre praktisk end den gamle. Den nugældende lov har ikke nogen bestemmelse for det tilfælde, at ejendommens areal ligger i flere kommuner, men reglen, således som den nu foreslås i stk. 3, har været administrativt foreskrevet.

ad § 11.

Ændringen er foranlediget af, at det er foreslået, at grundstigningsskylden skal svares af hele den afgiftspligtige grundstigning.

ad § 12.

Ved ændringen bringes normen for fordeling af jernbaneskyld i anledning af udstykning i harmoni med de foreslåede nye regler for fordeling af grundbeløb.

ad § 13.

Ændringerne er foranlediget af, at det er foreslået, at grundstigningsskylden skal svares af hele den afgiftspligtige grundstigning.

ad § 15.

Efter de gældende regler i ejendoms-skyldloven foretages der omvurdering een gang om året, pr. 1. oktober, hvorved der bl. a. foretages omvurdering af de ejendomme, med hensyn til hvilke udstykning er sket i det forløbne år.

Det foreslås, at der pr. 1. april 1949 skal foretages en ekstraordinær udstyknings-omvurdering af de ejendomme, med hensyn til hvilke der i den forløbne del af vurderingsåret er sket udstykning. Omvurderingen skal ikke danne grundlag for opkrævning af skat, og de pågældende ejendomme skal påny optages til omvurdering ved den ordinære årsomvurdering pr. 1. oktober 1949. Den ekstraordinære omvurdering skal alene omfatte grundværdien og kun benyttes til fordeling af grundbeløb og beregning af afgiftspligtig grundstigning for de pågældende ejendomme, og herved skal følges de for sådan fordeling og beregning hidtil gældende regler, således at disse for sidste gang kommer til anvendelse ved den ekstraordinære omvurdering.

Herved opnås det, at loven kan træde i kraft på et tidligere tidspunkt end 1. oktober 1949, hvad der af flere grunde vil være en fordel. Det er uundgåeligt, at der i den første tid efter lovens ikrafttræden vil blive pålagt myndighederne et stort og forceret arbejde; det er meget ønskeligt, at dette arbejde kan bringes fra haanden inden årsomvurderingen. Nævnes kan det bl. a. også, at bestemmelserne i lovforslagets § 8 gerne skulle kunne komme til at virke så snart som muligt.

ad § 16.

Ved de her foreslåede bestemmelser vil det blive opnået, at skærpelsen af grundstigningsskylden (ved ændringen af selve afgiftshøjden og ved beskæringen af grundbeløbstillægene) kun vil få virkning for den grundværdistigning, der bliver konstateret